

forekommet glidninger og mindre ras. Årsaken til setningene er at undergrunnens plastiske ler presses til side under vekten av fyllmassene. 31 mars 1936 fant en glidning av større dimensjoner sted. På begge sider av Mærradalsbekken var da oplagt rett betydelige fyllmasser. Langs en sprekk på vestsiden av bekken i 60—70 m's lengde sank et stort lerflak 2 å 3 m og vre seg således at dalbunnen ble presset tilsvarende i været. Herved ble vannet stuvet opp så bekken tok nytt løp og det gamle bekkeleie lå stykkevis tørt.

Som følge av glidningen ble videre belastning av fyllingene foreløbig forbudt, og bekkeleiet satt under tilsyn. Der hendte intet videre, og ved senere først å belaste lersletten på bekkens østside kunne påfyllingen vest for bekken efter et par års forløp fortsette. Herved blir det mulig å legge en fylling over Mærradalen for en ny tracé av Ullernchausséen hvorved en sving rettes ut.

7. Glidning av Arnebråtveien nr. 30.

Mellem Arnebråtveien og Makrellbekken fant en større utglidning sted om aftenen 29 mai 1936. Skredet rammet fortrinsvis den ubebyggete eiendom Arnebråtveien 30, men forplantet seg også inn på naboeiendommen nr. 26, hvor våningshuset sto i fare for å gli ut så det måtte rømmes i en fart. Langs veien var opplagt en stenfylling på skråningen mot bekken. Fyllingens tyngde var så stor at lergrunnen sviktet. Nedenfor fyllingen slo marken dype sprekker, og flak av tørrskorpen forskjøv seg i forhold til hverandre. Nærmest bekken, men dog uten å berøre bekkeleiet, hevet der seg flere uregelmessige jordvoller, hvorved en del store grantrær veltet over ende. Den nederste del av fyllingen sank inn efter en buet sprekk og raset tok med seg halve veien og en bil som sto utenfor nr. 27. Bruddranden nådde også inn til det nordvestre hjørne av villaen Arnebråtveien 28, og jorden slo sprekker helt inn til grunnmuren. Huset sto i fare for å rase ut ved etterras fra den steile bruddkant. For å beskytte raskanten ble gropen foran huset straks utfylt. Fyllingen støttedes av et større jordflak i rasgropen, og skaden på huset innskrenkedes til noen uunngåelige sprekker i grunnmuren.

Der ble senere foretatt en grunnundersøkelse, hvorav det syntes å fremgå at glidningen hadde foregått i et lerlag på omkring 5 m's dyp, fordi leret i denne dybde viste en påfallende liten fasthet. Mellom Makrellbekken og veien viste fjellgrunnen en renneformig forsenkning, som i rasets nordligste del ligger 3—5 m dypere enn fjellgrunnen ved bekken. Leret er sandholdig med en flere meter tykk tørrskorpe øverst, og bunnen av rennen ligger omkring 8 m under markens overflate.

For å styrke grunnen ble der utlagt en motvekt nederst i bakken, hvor dyprennen går. Dens masse utgjorde tredjeparten av den som den nye veifylling ville komme til å utgjøre.

8. Lerfall på Fallaksøy, Nedre Eiker.

I mars måned 1936 gikk et lerfall på gårdbruker Øivind Ness's eiendom Fallaksøy i Nedre Eiker. På oppfordring av Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen foretok jeg i desember en reise til rasområdet.

Fallaksøy ligger i Drammenselven nedenfor Mjøndalen. Hovedløpet går på sydsiden av øya, og langs bredden er der flere spor etter gamle elvebrudd og lerfall. Innenfor elvekanten går der en forsenkning i 40—50 m's avstand fra elven og i en høyde av 5 m over flomvannstand. Forsenkningen er et gammelt elveleie hvori et lag sand og grus er opplagt over ler. I rasgropen viste sandlaget en tykkelse av 80—150 cm.

Lerfallet hadde gått ut i Drammenselven gjennom en 40 m bred åpning. Innenfor åpningen blir rasgropen noe bredere, og når ca. 50 m inn fra elvekanten. Kanten av raset ligger innerst ca. 7 m over elven. Denne form viser at raset er et ordinært lerfall. Raskanten sees å fortsette et stykke under vann ut i elven. Dybden ovenfor rasstedet er 8 m og nedenfor 7 m, men rett utfor rasgropen, hvor den utgledne masse ennå lå ved mitt besøk på stedet, var den bare 4 à 5 m.

Elvemelen ovenfor rasstedet er bratt og 6 m høy på stor flom i elven. Den er bevokst med busker og små trær, mens flaten innenfor var dyrket.

Straks nedenfor dette lerfall sees rasgropen efter et eldre lerfall noe mindre enn det nye. Rasgropen er bevokst med